

Anonymiseret version

Oversættelse

C-763/22 – 1

Sag C-763/22

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

16. december 2022

Forelæggende ret:

Tribunal judiciaire de Marseille (Frankrig)

Afgørelse af:

14. december 2022

Sagsøger:

Procureur de la République

Sagsøgt:

OP

Cour d'appel d'Aix-En-Provence (appeldomstolen i Aix-En-Provence)

Tribunal judiciaire de Marseille (retten i første instans i Marseille)

[udelades] **STRAFFEDOM**

I et offentligt retsmøde ved Tribunal Correctionnel de Marseille **den FJORTENDE DECEMBER TO TUSINDE TOOGTYVE,**

har retten efter afslutning af retsforhandlingerne den 2. december 2022
[udelades]

truffet afgørelse i sagen

MELLEM:

DA

PROCUREUR DE LA REPUBLIQUE (leder af anklagemyndigheden) ved denne ret, sagsøger og begærende,

OG

Tiltalte

Navn: **OP**

[udelades] Nationalitet: fransk.

I øjeblikket frihedsberøvet i arresten i Madrid 5 Soto del réal - Spanien

Strafferetlig situation: anbragt under retsligt tilsyn

- Efterlysning af 25.1.2012
- Fængslingsordre af 26.9.2012
- Kendelse om anbringelse under retsligt tilsyn af 20.9.2013 med en kaution på 4 000 EUR, hvoraf 400 EUR har frigørende virkning
- Kaution med frigørende virkning betalt den 20.9.2013
- Løsladelsesordre af 20.9.2013
- 1 100 EUR betalt
- Fortsat under retsligt tilsyn den 19.1.2016
- Fortsat under retsligt tilsyn i henhold til dom af 18.6.2021
- Arrestordre i medfør af strafferetsplejelovens artikel 410-1 af 3.6.2022

ikke givet møde og repræsenteret i retsmødet ved [sine rådgivere],

der er under tiltale for:

DELTAGELSE I EN KRIMINEL GRUPPE, DER FORBEREDTE EN LOVOVERTRÆDELSE, DER STRAFFES MED MINDST FEM ÅRS FÆNGSEL

ULOVLIG BESIDDELSE AF ET FALSK ADMINISTRATIVT DOKUMENT, HVORMED DER KONSTATERES EN RET, EN IDENTITET ELLER EN STATUS, ELLER HVORMED DER INDRØMMES EN TILLADELSE

BRUG AF ET FALSK ADMINISTRATIVT DOKUMENT, HVORMED DER KONSTATERES EN RET, EN IDENTITET ELLER EN STATUS, ELLER HVORMED DER INDRØMMES EN TILLADELSE

ERHVERVELSE AF Udstyr, INSTRUMENTER, COMPUTERPROGRAMMER ELLER DATA, DER ER UDARBEJDET ELLER TILPASSET TIL FORFALSKNING AF ET BETALINGSMIDDEL (KONTOPENGE)

BESIDDELSE AF Udstyr, ET INSTRUMENT, ET COMPUTERPROGRAM ELLER DATA, DER ER UDARBEJDET ELLER TILPASSET TIL FORFALSKNING AF ET BETALINGSMIDDEL (KONTOPENGE)

RETSFORHANDLINGER

[udelades]. [Afvikling af retsforhandlingerne - processuelle bemærkninger]

*

Ved protokollat, der gælder som en indkaldelse, af 4.8.2022 udarbejdet af Procureur de la République, blev OP på denne dato indstævnt i henhold til bestemmelserne i strafferetsplejelovens artikel 551 og 559.

OP gav ikke møde, men var behørigt repræsenteret ved sin rådgiver, der havde fuldmagt; i henhold til strafferetsplejelovens artikel 411, stk. 1 og 2, skal der træffes en kontradiktorisk afgørelse.

Han er tiltalt for:

i FRANKRIG og RUMÆNIEN i maj 2011, og uden at der er indtrådt forældelse, at have erhvervet, været i besiddelse af udstyr, instrumenter, computerprogrammer eller andre data, der er udarbejdet eller specielt tilpasset til at begå efterligning og forfalskning af betalings- eller hævekort

forhold, der er omhandlet i og retsforfølges i henhold til artikel L 163-4-1, L 163-5, L163-6 i Code monétaire et financier (den franske lov om monetære og finansielle anliggender) (natinf 23792, 23793)

i MARSEILLE og på fransk område i perioden fra maj 2010 til januar 2012, og uden at der er indtrådt forældelse, at have deltaget i en gruppe eller en sammensværgelse etableret med henblik på forberedelse kendetegnet ved et eller flere materielle forhold, af en eller flere lovovertrædelser, der straffes med mindst fem års fængsel, i den foreliggende sag fremstilling, erhvervelse, overdragelse, salg eller tilrådighedsstillelse, besiddelse af udstyr, instrumenter, computerprogrammer eller andre data, der er udarbejdet eller specielt tilpasset til at foretage kopiering eller forfalskning af betalings- eller hævekort; kopiering eller forfalskning og brug af betalings- eller hævekort

forhold, der er omhandlet i og retsforfølges i henhold til strafferetsplejelovens artikel 450-1, 450-3, 450-4 (natinf 23002)

i FRANKRIG og THAILAND mellem november 2011 og januar 2012 at have været i besiddelse af et falsk administrativt dokument, i dette tilfælde et pas lydende på navnet SY

forhold, der er omhandlet i og retsforfølges i henhold til strafferetsplejelovens artikel 441-3, 441-10, 441-11 (natinf 11641)

i FRANKRIG og THAILAND mellem november 2011 og januar 2012 at have benyttet sig af et falsk administrativt dokument, i dette tilfælde et pas lydende på navnet SY

forhold, der er omhandlet i og retsforfølges i henhold til strafferetsplejelovens artikel 441-2, 441-9, 441-10, 441-11 (natinf 496).

OP er tiltalt for at have erhvervet og været i besiddelse af materiel til kopiering af behandlingskort og for at have deltaget i en kriminel gruppe, der forfalskede betalingskort, i perioden 2010-2012.

Der skulle have været afsagt dom i september 2021, men hans rådgiver gjorde opmærksom på, at han var blevet tilbageholdt og frihedsberøvet på grundlag af en arrestordre udstedt mod ham af de schweiziske myndigheder, i forbindelse med hvilken der åbenbart var blevet fremsat en udleveringsanmodning.

Der blev anordnet en udskillelse for at gøre det muligt at gøre status over situationen og sikre, at han kunne være til stede ved retsforhandlingerne.

Efter en første udsættelse til den 17. december 2021 kunne det fastslås, at situationen var uændret, og den 3. juni 2022, dvs. næsten et år efter den første indkaldelse i sagen, oplyste OP's rådgiver, at situationen var uændret, og at OP ikke ønskede at blive udleveret til SCHWEIZ, men derimod ønskede at vende tilbage til FRANKRIG for navnlig at kunne udtale sig i denne sag.

Da han fortsat ikke gav møde ved dette sidste retsmøde og ikke havde givet sin rådgiver bemyndigelse til at repræsentere ham, besluttede retten at gøre brug af strafferetsplejelovens artikel 410-1, der åbner mulighed for, at retten, når en tiltalt ikke giver møde for straffedomstolen, kan benytte sig af en kendelse om fremstilling for retten eller en arrestordre med henblik på at tvinge en tiltalt til at give møde.

Da retten havde udsat berømmelsen af denne sag i mere end seks måneder, var det således vigtigt, at der kunne træffes afgørelse i denne gamle sag (kendelse om forelæggelse for straffedomstolen fra 2016), og derfor bestod den eneste løsning, som sagen stillede sig, i at udstede en arrestordre mod OP med henblik på at

tvinge ham til at give møde i FRANKRIG og afsige dom i sagen, idet det blev understreget, at hvis han ikke gav møde, ville dette ikke kunne lægges ham til last, og at det var opfattelsen, at han ønskede at komme og afgive forklaring.

Retten erfarede imidlertid via kendelsen fra den centrale domstol nr. 5 i Madrid af 2. september 2022, at man i henhold til det spanske ministerråds afgørelse ville prioritere anmodningen om udlevering fremsat af den schweiziske regering, og at den europæiske arrestordre udstedt af de franske retslige myndigheder dermed ikke ville blive fuldbyrdet.

Det fremgår således af artikel 57 i den spanske lov 23/2014 om gensidig anerkendelse af retsafgørelser, at ved sammenfald mellem en europæisk arrestordre og en anmodning om udlevering fra et tredjeland, udsætter den spanske retslige myndighed sagen og fremsender alle dokumenterne til justitsministeren, som derefter forelægger spørgsmålet for ministerrådet.

Det påpeges endvidere, at denne afgørelse, der tillægger en statslig myndighed beføjelse til at træffe afgørelse om de tvangsindgreb, der skal foretages, tilsyneladende ikke kan appelleres.

I retsmødet den 2. december 2022 anmodede OP's rådgiver retten om at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål: **»Er Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne til hinder for, at en medlemsstats lovgivning tillægger en statslig myndighed kompetence til at træffe afgørelse om, hvorvidt en europæisk arrestordre eller en anmodning om udlevering fremsat sideløbende af et tredjeland skal fuldbyrdes, uden mulighed for appel?«**

Ministère Public benægter ikke det problem, som det institutionelle system i Spanien medfører, men mener, at spørgsmålet ikke kan forelægges af denne ret, som ikke har en legitim interesse i tvisten; retten opfordres til at henskyde formalitetsindsigelsen til afgørelse af sagens realitet og til at træffe afgørelse.

Artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde bestemmer, at Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål:

- a) om fortolkningen af traktaterne
- b) om gyldigheden og fortolkningen af retsakter udstedt af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses ved en ret i en af medlemsstaterne, kan denne ret, hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom, anmode Domstolen om at afgøre spørgsmålet.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses under en retssag ved en national ret, hvis afgørelse ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, er retten pligtig at indbringe sagen for Domstolen.

Hvis et sådant spørgsmål rejses under en retssag ved en national ret, der vedrører en person, der er frihedsberøvet, træffer Domstolen afgørelse hurtigst muligt.

I den foreliggende sag skal det fastslås, om den forelæggende straffedomstol i den foreliggende sag har kompetence til at forelægge et spørgsmål om den institutionelle opbygning i et andet land end det land, hvori den er beliggende, og om et sådant spørgsmål kan have betydning for den tvist, der er indbragt for den.

Det forelagte spørgsmål vedrører således ubestrideligt et punkt, der ikke direkte har tilknytning til organiseringen af det franske retssystem, men derimod det spanske retssystem, for så vidt som organiseringen i dette land bestemmer, at når der er tale om en anmodning om fuldbyrdelse af en arrestordre, navnlig samtidig med en anden tvangsforanstaltning, er det ikke en retslig myndighed, men det spanske ministerråd, der vælger den tvangsforanstaltning, der skal prioriteres.

I den foreliggende sag skal det fremhæves, at de forhold, der er indbragt for retten er meget gamle, og at sagen blev indbragt for retten i januar 2016, hvor OP afventede at kunne give møde for retten med henblik på at afgive forklaring.

Da han er tilbageholdt i Spanien i forbindelse med en anmodning om udlevering fremsat af de schweiziske myndigheder, har han ikke kunnet give møde for retten i forbindelse med den første indkaldelse.

Den udstedte arrestordre havde først og fremmest til formål at sikre, at han kunne give møde, eftersom han hele tiden har oplyst, at han agtede at afgive forklaring og derfor ikke ønskede at give sin rådgiver mandat til at repræsentere ham, hvilket udgør en del af enhver tiltalts ret til at give personligt møde.

De på hinanden følgende udsættelser havde til formål at klarlægge situationen og gøre det muligt for OP at afgive forklaring om de forhold, som han anklages for, idet retten ikke kunne træffe afgørelse, når OP's situation i forhold til de to ordrer om tvunget fremmøde, der var udstedt mod ham, ikke var endeligt afgjort, og det var derfor nødvendigt at afvente en udtalelse fra det land, i hvilket OP var tilbageholdt, om den prioriterede fuldbyrdelse af den ene eller den anden af disse ordrer og dermed fuldbyrdelsen eller ej af den arrestordre, som denne ret havde udstedt.

I den foreliggende sag har det spanske institutionelle system imidlertid ikke ført til en afgørelse truffet af en judiciel myndighed, idet det overlades til en statslig instans, det spanske ministerråd, at træffe denne afgørelse, hvilket synes i strid med Ministerrådets afgørelse af 13. juni 2002 og nærmere bestemt artikel 6 og 7 heri, eftersom der alene henvises til judicielle myndigheder, både når der er tale om udstedelse og om fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre og realisering af

det ønskede mål, og kun en fuldbyrdende judiciel myndighed har kapacitet til at træffe afgørelse i denne tvist i henhold til den europæiske afgørelse.

De franske domstoles kapacitet til at dømme OP eller ej afhænger imidlertid i realiteten af den afgørelse, der således træffes af de spanske myndigheder, eftersom en manglende fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre fratager retten muligheden for kræve, at OP giver møde, og således udøve domsmyndighed; det er således ikke korrekt at anse straffedomstolen for ikke at have den krævede legitimitet til at forelægge det præjudicielle spørgsmål, som OP's rådgiver har formuleret, når kapaciteten til at dømme en tiltalt i sig selv er berørt, og der er fastsat betingelser for hans fremmøde.

Det er med andre ord i den franske judicielle myndigheds interesse at tage hensyn til betingelserne for, at den kan dømme en tiltalt, der i øjeblikket er omfattet af de spanske statslige myndigheds afgørelse om fuldbyrdelse af arrestordren mod OP eller ej, og det er derfor afgørende at vide, om den procedure, som de spanske myndigheder har anvendt, er i overensstemmelse med rammeafgørelsen af 13. juni 2002.

Retten, der har taget hensyn til alvoren af det forelagte spørgsmål og dens interesse i den foreliggende tvist, har besluttet at forelægge Domstolen det præjudicielle spørgsmål i henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde i lyset af Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002, idet artikel 57 i den spanske lov 23/2014 om gensidig anerkendelse af retsafgørelser i EU, der tillægger det spanske ministerråd kompetence til at træffe afgørelse om prioriteringen af en europæisk arrestordre og en anmodning om udlevering, er underlagt spørgsmålet om fælles europæiske bestemmelser, der skal prioriteres i EU's medlemsstater.

[udelades]

UDTALER OG BESTEMMER:

Retten, der træffer afgørelse i offentligt retsmøde og efter kontradiktorisk forhandling angående OP

før der træffes afgørelse i sagen,

UDTALER, at forelæggelse af et præjudicielt spørgsmål er berettiget

BESTEMMER, at følgende præjudicielle spørgsmål skal forelægges for Domstolen:

»Er Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne til hinder for, at en medlemsstats lovgivning tillægger en statslig myndighed kompetence til at træffe afgørelse om, hvorvidt en

europæisk arrestordre eller en anmodning om udlevering fremsat sideløbende af et tredjeland skal fuldbyrdes, uden mulighed for appel?«

[udelades]

ARBEJDSDOKUMENT